

Nabídka pomoci při zemních pracích na domovních přípojkách

Obec Šumvald zprostředkovává pomoc občanům při výkopových pracích souvisejících s napojením domovní přípojky na splaškovou kanalizaci a nabízí tyto firmy:

1) fa Bohuslav Smrček – STAFAS, Pískov 34, Troubelice, tel.: 602 539 289

Provádí výkopové práce malým pásovým bagrem TB 025, cena: 500,-Kč/hod.

2) fa BMH – IS Olomouc

Provádí výkopové práce bagrem Komatsu, cena: 490,-Kč bez DPH/ hod.

Zájemci se mohou hlásit i na OÚ Šumvald

POZOR !!! – Při výkopových pracích je **bezpodmínečně nutné** znát uložení inženýrských sítí

(podzemní vedení elektřiny, telefonu, obecního rozhlasu a osvětlení, dešťová kanalizace...), mechanizace smí pracovat jen v prověřených a bezpečných místech. Neznalost zákona neomlouvá a oprava poškozeného vedení spojená s udělenou pokutou, může být citelným zásahem do rodinného rozpočtu.

Vlastní **napojení WC, koupelny, prádelny a kuchyně** na kanalizaci lze provést jen se souhlasem pracovníků OÚ Šumvald po provedení tlakových a kamerových zkoušek hlavního kanalizačního řádu! Dešťové svody se v žádném případě nenapojují!!!

Vedení obce

Kanalizace

O rychlý postup prací na hlavním kanalizačním řádu stoky „A“ se firma ROVINA postarala přidělením úseku od křižovatky na Horku další stavební skupině a tak je horní konec Šumvaldu již v „dohledu“. Dokončeny jsou kontrolní šachty na 1. ulici a částečně na 2. ulici. Na 3. ulici probíhá výstavba hlavního řádu, stejně jako trasa stoky „B“ na místní komunikaci horního konce obce. U občanů, kde již proběhlo změření trasy domovní přípojky a podepsali plnou moc a souhlas s připojením nemovitosti na kanalizaci, se provádí úkony nutné k vydání územního rozhodnutí. Z důvodu výstavby další části ČOV v letních měsících, se pro rok 2007 uvažuje s napojením nemovitostí od dolního konce obce po cestu na Dlouhou Loučku. **Opět připomínáme, že napojení nemovitostí na kanalizaci je možné jen se souhlasem pracovníků Obecního úřadu Šumvald.**

Výpisy z katastru nemovitostí

Ověřený výpis z katastru nemovitostí mohou lidé nově získat přímo na uničovské radnici. Vydávání ověřených výstupů je od 1. ledna zajišťováno pracovníky majetkoprávního odboru Městského úřadu Uničov (budova radnice, první patro) prostřednictvím dálkového přístupu poskytnutého Českým úřadem zeměměřičským a katastrálním. Výpisy pořízené tímto způsobem jsou formálně i věcně naprosto shodné s dokumenty vydanými katastrálním úřadem, mají však prozatím informativní charakter a nelze je použít jako veřejné listiny. Výpisy lze pokládat za naprosto aktuální a tímto způsobem lze poskytnout údaje z katastru nemovitostí z celého území České republiky. To však platí jen pro textové výstupy, katastrální mapy nejsou k dispozici.

Zájemci bude vyhotoven výpis z katastru nemovitostí (takzvaný list vlastnictví) týkající se kteréhokoliv místa v republice za správný poplatek (podle zákona o správních poplatcích) 50,-Kč za každou stránku. Žadatel si domů odnese listinu s ověřovací doložkou s otiskem úředního razítka a podpisem ověřujícího, a ušetří tak cestu na katastrální úřad do Olomouce.

Čerpáno z Uničovského zpravodaje

Ilona Vojtíšková, majetkoprávní odbor Městského úřadu Uničov

Nezaměstnanost v Uničovském regionu v březnu 2007

Největší nezaměstnanost v březnu měla Paseka (13,0%), Dlouhá Loučka (11,2%), Medlov a Troubelice (10,5%), na průměru regionu jsou Újezd u Uničova (10,0%), Uničov a Nová Hradečná (9,8%). Nejmenší nezaměstnanost regionu mají Želechovice (8,1%) a **Šumvald (77 nezaměstnaných - 8,9%)**. Průměr Uničovského regionu je 10,0%.

Miloslav Makas

V květnu oslaví významné jubileum tito spoluobčané

Šumvald

Šenk Josef, č. 74	22. 5.	86 roků	Kyselý Radomír, č. 374	5. 5.	66 roků
Chlebníček Alois, č. 308	1. 5.	85 roků	Vepřková Jaroslava, č. 49	25. 5.	66 roků
Hubáčková Anděla, č. 69	31. 5.	83 roky	Heislerová Marie, č. 159	8. 5.	65 roků
Ošťádal Jaroslav, č. 267	18. 5.	75 roků	Hejný Zdeněk, č. 99	20. 5.	60 roků
Kallerová Jarmila, č. 139	26. 5.	73 roky	Sušňová Jarmila, č. 383	20. 5.	59 roků
Brachtlová Anna, č. 28	9. 5.	71 rok	Smrčková Věra, č. 295	25. 5.	57 roků
Vyhnálková Mílada, č. 326	25. 5.	71 rok	Straková Ludmila, č. 14	4. 5.	57 roků
ing. Vepřík Vladimír, č. 49	28. 5.	70 roků	Tužičková Anna, č. 137	6. 5.	55 roků
Housírková Božena, č. 66	7. 5.	66 roků	Grus Jaromír, č. 26	12. 5.	51 rok

Břevenc

Dubová Ludmila, č. 64	16. 5.	81 rok	Brachtl Jaroslav, č. 62	12. 5.	62 roky
Kallerová Blažena, č. 26	14. 5.	68 roků	Habrmanová Ludmila, č. 10	10. 5.	51 rok

Přejeme Vám všem do dalších let pevné zdraví a životní pohodu.

Upozornění předplatitelům Šumvaldských novin!

V letošním roce bude předplatné ŠN od července 2007 do března 2008, to znamená, že při roznášce do domu (platí pro Šumvald a Břevenc) je to 5,- Kč x 8 čísel = **40,- Kč**. V případě, že budou noviny zasílány poštou mimo obec, zaplatí předplatitel **120,- Kč**. Předplatné se platí na obecním úřadě **do 30. 6. 2007**.

V roce 2008 se bude předplatné vybírat společně s poplatkem za odvoz odpadu v termínu do konce března 2008.

Vedení obce

V měsíci březnu se odstěhovali

Jiřina a Jan Zhánělovi do Šternberka

V měsíci dubnu se oženil

Ing. Petr Blažek, Šumvald 375 s Lenkou Kouřilovou s Hrabnova

POZVÁNKY

Karneval ve skalce

Sbor dobrovolných hasičů Břevenc, pořádá v sobotu 26. května, první letní karneval ve Skalce. Začátek ve 20:00 hod. Hraje skupina Arkonat.

Zvou pořadatelé

Tělovýchovná akademie

Rodičovské sdružení, Základní škola a Mateřská škola Šumvald si Vás dovolují srdečně pozvat na svou tradiční „**Tělovýchovnou akademii**“, která se bude konat 3. června 2007 ve 14,00 hodin na sokolském stadionu. Veřejnosti představíme budoucí prvňáčky a vycházející žáky. Udělíme tituly Nejlepšímu žákovy školy a nejlepšímu sportovci školy za školní rok 2006/2007. V hromadných vystoupeních uvidíte žáky MŠ a ZŠ a na závěr finále soutěže ve skoku vysokém o Šumvaldské srdce. Připraveno je bohaté občerstvení.

Na Vaši hojnou účast se těší děti, učitelé a rodičovské sdružení

Úspěchy našich žáků

§ Do školního kola soutěže „**Matematický klokan 2007**“ se zapojili téměř všichni žáci od 2. do 9. třídy.

Kategorie „cvrček“ – 2. třída:

1. Dubový, 2. Gerhát, 3. Polc

Kategorie „cvrček“ – 3. třída:

1. Dostál, 2. Nevěřil, 3. Kallerová

Kategorie „klokánek“ – 4. třída:

1.-2. Ulman a Galetka, 3. Kantorová

Kategorie „klokánek“ – 5. třída:

1. Jaroš, 2. Směkalová, 3. Niklová

Kategorie „benjamín“ – 6. třída:

1. Jarošová, 2. Brachtlová, 3.-4. Berková, Čamek

Kategorie „benjamín“ – 7. třída:

1. Bedáňová, 2. Ošřádalová, 3. Směkalová

Kategorie „kadet“ – 8. třída:

1. Bartoňková, 2. Večeřová, 3. Libánková H.

Kategorie „kadet“ – 9. třída:

1. Vepřík, Centeková, 3.-4. Brachtlová, Dubová

§ Úspěšnými řešitelkami školního kola „**Matematické olympiády**“ pro 6. ročník byla děvčata M. Jarošová a K. Berková. Svou příkladnou přípravu **M. Jarošová** korunovala výrazným úspěchem v **okresním kole**, kde se umístila na **1. místě**. Celkem se zúčastnilo 20 řešitelů, z toho 5 bylo úspěšných.

§ Úspěšnými řešiteli školního kola „**Fyzikální olympiády**“ byli V. Brachtlová a P. Vepřík z 9. třídy. Své znalosti a připravenost prokázal v **okresním kole P. Vepřík**, který se stal úspěšným řešitelem a skončil na pěkném **9. místě** z 22 účastníků.

§ Devět žáků z 8. třídy jelo v pondělí 23. 4. 2007 vyzkoušet svoji odvahu, obratnost, ale také umění spolupráce a pomoci při překonávání překážek do **Lanové centra v Olomouci**. Více jak týden se tam konala akce s názvem **Expedice KARAKORAM**. Naše družstvo ve složení T. Guxová, V. Maitnerová, M. Smrčková, P. Jedličková, J. Krestýn, F. Filip, Z. Sedláček, T. Hejný, T. Maitner bylo v daném dni nejlepší.

§ Regionální kolo dětské celostátní soutěže ve hře na zobcové flétny „**Pískání pro zdraví**“ se konalo v sobotu 28. 4. 2007 v Olomouci. Dětem z flétnového kroužku A. Balcárkové, V. Bednářové, M. Cigánkovi, T. Číkové, P. Dubové a P. Vyroubalové se vystoupení velmi vydařilo a skončily na výborném **4. místě**. Zúročily tak dlouholetou přípravu v kroužku. Také letos (stejně jako vloni) jsme jako jediný soubor reprezentovali olomoucký region. Soutěž měla velikou, téměř profesionální úroveň - (žáci ze ZUŠ) a zastoupena byla velká část Moravy - (Zlín).

Mgr. Marie Vohralíková, Mgr. Jitka Balcárková, Mgr. Ludmila Cigánková

Školní sport

§ Celkem 10 škol okresu Olomouc se utkalo 22. 3. 2007 ve Šternberku v **okresním finále košíkové dívky**.

Naše dívky odvedly výkon odpovídající našim možnostem a přípravě. První kolo turnaje se hrálo ve dvou skupinách.

Výsledky: Šu – Tršice 5 : 14, Šu – Šternberk II 0 : 4, Šu – Šternberk I 4 : 2, Šu – Stupkova Ol. 2 : 6

Pořadí ve skupině B: 1. Tršice, 2. Stupkova Ol., 3. Šternberk II, **4. Šumvald**, 5. Šternberk I

Sestava a body: V. Brachtlová 5, Z. Vyroubalová, J. Dubová 4, E. Kolářová 2, V. Maitnerová, T. Guxová, M. Smrčková, H. Holínková

§ O den později 23. 3. 2007 hráli stejnou soutěž chlapci. Postupový **okreskový turnaj** se konal v hale Gymnázia Uničov. Chlapci podali výborný výkon, prohráli jediné utkání a pouze horší skóre je odsunulo na **2. místo** (bohužel již nepostupové).

Výsledky: Šu – Haškova Un. 15 : 13, Šu – Gymnázium Un. 9 : 8, Šu – U stadionu Un. 24 : 9, Šu – Pionýrů Un. 8 : 11

Pořadí: 1. Pionýrů Un., **2. Šumvald**, 3. Haškova Un., 4. Gymnázium Un., 5. U stadionu Un.

Sestavy a body: M. Brachtl 7, R. Olbrich 16, J. Schulmeister, T. Dittrich, D. Wiedermann 29, T. Maitner, M. Brada, M. Kristen, D. Hejný, V. Hybrant

Mgr. Ladislav Vyhnálek

Počasí v dubnu 2007

Duben byl v pořadí již **osmým měsícem** od září loňského roku **teplejším než normál**. Letošní duben měl **průměrnou teplotu 12,4°C**, což je o 3,5°C nad normálem (N= 8,9°C). Poslední dekáda dubna dosáhla 14,6°C. Letošní duben byl **druhým nejteplejším dubnem za posledních 47 let** za dubnem 2000 (13,4°C) a před dubny 2005 (11,2°C) a 1999 (11,15°C). **Maximum teploty 25,4°C** bylo naměřeno 28. dubna, který byl také **nejteplejším dnem** s průměrem 18,9°C.

Na minimum -1,3°C poklesla teplota 5. dubna, **nejchladnějším dnem** s průměrem 5,6°C byl 4. duben. Duben měl 1 den s mrazem a 1 letní den.

Na srážky byl duben velmi chudý – ve 3 dnech spadlo jen 6,1 mm (18% normálu), což jsou **nejmenší srážky od roku 1961**, následují dubny roku 1976 (6,5 mm) a 1974 (8,3 mm)

Letošní duben měl 16 dnů jasných, 13 oblačných a 1 zamračený. Větry vanuly převážně 18 krát z východních směrů a 17 krát ze západních směrů.

Miloslav Makas

PROSTŘELENÁ VESTA

V povídání „Pásli kozy Šumvaláci“ v 1. čísle letošních ŠN jsem zdaleka nepopsal všechna alotria, která jsme prováděli. Tehdejší spolupasáči mně připomínají, že jsem se mohl zmínit o honičkách a někdy dokonce i střetech mezi námi a příslušníky Hitlerjugend z Loučky nebo Sukolomi. Velmi nebezpečně vypadaly i naše pokusy s municí po 2. světové válce. Tu jsme přiváděli k výbuchům různými způsoby a dokonce používali i k lovu ryb. Divím se ještě teď, že se nikomu nic nestalo. Omlouvám se tímto děvčatům, která s námi občas při nedostatku chlapců také chodila. Vzpomněl jsem si, až byl článek v tisku. Také nepásli kozy v Medečích jen Chaloupňáci, ale i „kozaři“ z blízkého okolí, kteří s námi tvořili jednu partu. Stejně tak Dolňáci nevyužívali jen prostoru mezi Oskavou a náhonem, ale často hnali svoje stádo dál a pásli „U dubu“.

Čtenáři jistě pochopí, že lidská paměť je děravá a ne všechno se ve vzpomínkách okamžitě vybaví. O všech skutečnostech se ani psát nemůže. Připomínky čtenářů vždy uvítám, jsou totiž důkazem, že se naše noviny čtou. Protože se však následující příběh týká hlavně mé osoby, dávám ho k dispozici:

Spoustu volného času na pastvě v Medečích využívali kluci často dosti svérázně. Dnes vás seznámím s příhodou, která měla svůj dohrů ve škole a mohla skončit s nepředvídatelnými následky. Může být i názorným příkladem toho, jak si školák nedovede domyslit a představit důsledky na pohled nevinného klukovského soutěžení.

Můj starší bratr někde vyhrabal nebo vyčenžoval prastarou jednohrannou bambitku na flobertkové náboje. Hlaveň měla na povrchu šestihrannou, vnitřní vrtání žádné, po pažbě zbyl jen pahýl, natažením kohoutku se současně natahoval i úderník. Schopna střelby byla až po důkladné očistě a údržbě. Největšímu nebezpečí se při jejím použití vystavoval sám střelec, poněvadž zbytky náboje létaly nekontrolovatelně směrem k němu. Trefit touto „zbraní“ bylo tak obtížné, že se to rovnalo téměř zázraku. Za tohoto stavu jsem se bambitkou pochlubil svým kamarádům, kteří se právě rozmyšleli, co budeme dělat.

Největší zájem o ni projevil Jarin Fuchsů a hned přišel s návrhem, jak ji vyzkoušet. Výsledkem diskuze byla sázka, která předpokládala střelbu do

jeho vesty, položené na druhém břehu potoka. Vzdálenost se mi zdála vzhledem ke stavu bambitky přijatelná (asi 6 – 7 metrů) a také sázka byla oboustranně výhodná. Šlo o to, že když se netrefím, budu se týden starat o jemu svěšené sudokopytníky – kozy, stejně neměly kam odběhnout. V případě mojí výhry jsem měl dostat dvě ulovené štiky – jeho rodina už byla stejně ryb přejezená. Terč byl položen, kluci zaujaly bezpečné vzdálenosti, já jsem nabil a natáhl bambitku, namířil a dal hlavu co nejvíce stranou, aby mi zplodiny výstřelu nezasáhly obličej. Po stisknutí kohoutku, výstřelu a rozptýlení kouře jsem nevěřil svým očím. Uprostřed vesty se vyjímal krásný kruhový otvor. Jarin ze sázky nevycoval, jenom cosi zahudral o zázraku, oblékl si prostřelenou vestu a odešel pytláčit, aniž se staral o svěšené kozy.

Překvapení mne čekalo druhý den ve škole. Ne, že by Jarin žaloval, to niky nedělal. Přišel však hrdě do třídy i s prostřelenou vestou, záměrně nezašitou a vystavoval se na odív. Bylo jen otázkou času, kdy si defektu na jeho výstroji všimne učitelka. Netrvalo dlouho a ve třídě skutečně došlo k přerušení vyučování v zájmu výsledku. Na začátku tohoto „rozhovoru“ bylo zastavení se učitelky za Jarinovy zády. Následovaly otázky a odpovědi, jejichž autory jistě čtenáři uohodnou: „Co to je?“ „Kde?“ „Na zádech, na vestě.“ „Dírka.“ „To vidím, ale od čeho?“ „Od kulky.“ „Od jaké kulky?“ „Od flobertkové kulky.“ „Do tebe někdo střelil?“ „Ano, do vesty.“ „Kdo to byl.“ „Bartoňek.“ (Tady musím poutavý rozhovor přerušit a vysvětlit, že jsem patřil spíš mezi tak zvaně lepší žáky a nějaké postřelení spolužáka se ode mne rozhodně neočekávalo. S odstupem času se však potvrdilo, že již před příchodem pana Makasa měli Šumvaláci kladný vztah ke střelbě). K pobavení žáků ve třídě výslech pokračoval: „Bartoňku, vstaň! Tys ho střelil?“ „Ano, ale on tu vestu na sobě neměl.“ „Fuchsi, svleč tu vestu!“ Teprve tehdy Jarin neochotně stáhl z horní půle těla svoji oblíbenou součást oblečení. Pod vestou již nic nenosil, takže učitelka lehce zjistila, že v zádech žádný otvor nemá, pouze škrábance a podlitiny, které získal pádem při pytláčení. Do vesty tak bylo beze všech pochyb vystřeleno, když byla mimo tělo svého nositele. Přesto zvědavá učitelka chtěla vědět, proč jsem střelil do vesty a ne do nějakého

terče. Příkře odsoudila i samotné střelení.

Oba dva jsme se jí snažili vysvětlit naši sázku. „Ty máš kozy?“ zeptala se Jarina a neuvědomila si hned, že její otázka zní poněkud dvojsmyslně. Na nějakou adekvátní reakci však deseti letí kluci nebyli ještě dost vyspělí a tak mohl rozhovor nerušeně pokračovat. „Máme dvě a mladé kozle od jara.“ „Snad kůzle?“ „Ne, kozle od kozy,“ nedal se zviklat Jarin. Paní učitelka chvíli rozvažovala jestli se má hádat, ale pak to raději vzdala. Došlo jí, že Hanáci jsou tvrdohlaví a Šumvaláci ještě víc. Nechtěla však rozhodovat sama a i když věděla, že bylo vystřeleno z neškodné bambitky, zatáhla nás oba dva do ředitelny.

Na místo šéfa naší školy byl dosazen ředitel Klein. Němec jako poleno měl nepřekonatelné potíže s češtinou, takže raději mluvil německy. Po učitelčině raportu byl zvědav, kde mám tu pistoli. Na tuto otázku jsem byl připraven a odpověděl, že už je zaoraná. „Strčil jsem ji do vozu pacholkovi ze dvora, který vozí hnůj na pole pod Panským kopcem.“ „Was ist das Wosi-hnůj?“, vyštěkl Klein. Učitelka se mu to kostrbatou němčinou snažila vysvětlit. Před sebou měl velkou dřevěnou bednu, do které pečlivě ukládal podle druhů balíčky poštovních známek, které jako náruživý filatelista chtěl zřejmě včas odsunout někam do bezpečí. Převazoval je obyčejnou nití a všiml jsem si, že se mu viditelně třásl ruce. Byl nacista, ale ne fanatik, který by doposledka věřil v tajnou Hitlerovu zbraň a dovedl si spočítat, jak asi válka skončí. Zřejmě i to ovlivnilo jeho rozhodnutí. Od jeho stolu totiž náhle zahřmělo „Heraus!“ takovým způsobem, že ani nevím, jestli jsme ve dveřích dali paní učitelce přednost.

Později, na pololetním vysvědčení, jsem porovnával Jarinovu dvojku z chování s mojí trojkou. Cítil jsem se trochu poškozený. Zdálo se mi, že znatelný úbytek štik v potoce, které nestačí rybáři dosazovat, je mnohem větší škodou, než jedna vystřelená díрка do vesty. Pistole pochopitelně nebyla v hnoji, ale na jiném bezpečném místě. Po skončení 2. světové války k ní zhotovil pěknou dřevěnou pažbu Slávek Kyselý, který se začal učit stolařem. A mně teprve postupně docházelo, jak jsem i s rodinou mohl dopadnout. Vždyť ilegální střelba, i když téměř z nefunkční pistole, se za války trestala velmi krutě.

František Bartoněk starší

Pálení čarodějnic

V pondělí 30. dubna 2007 se na sokolském stadionu v Šumvaldě slétl poměrně hojný počet místních čarodějnic, aby se jako každým rokem setkaly, poklábosily, zatančily s pometly a naučily nové malé čarodějnice a čaroděje cvikům kterék vy-
lepší např. let na koštěti, rovnováhu, zručnost a ostatní dovednosti, které by každá správná čarodějnice měla umět! Za splnění všech daných úkolů byly všechny čarodějnice odměněny. V podvečer sletu se dostavili na přátelskou návštěvu uni-
čovští profesionální hasiči se svým vozem. Předvedli a ukázali nám vybavenost záchranného vozu a odpovídali na nejroz-
manitější dotazy. Velmi jim za toto zpestření sletu děkujeme.

Doufáme že i příští rok se budeme moci opět slétnout a přivítat do našich řad nové členky černé magie!

Letu zdar!

Paměti Josefa Šenka, narozeného 22. 5. 1921 (pokračování)

Velký vliv na život a dění v obci měla církev. Většina obyvatel Šumvaldu byla římskokatolického vyznání, menší skupina občanů byla v Československé církvi, ale svoji modlitebnu neměli, nejbližší byla v Troubelicích. K naší katolické farnosti patřil Břevenec, Horní Sukolom, před první světovou válkou i Dolní Libina, zvaná Moravská Libina. Nato byl farář a 2 kaplani. Každou neděli byly dvě bohoslužby, o sedmé takzvaná „ranní“ mše, na kterou chodily hospodyně, aby byly brzy doma na vaření, o desáté byla takzvaná „hrubá“ tam chodili chlapi, chasa a my žáci i ostatní. Kostel byl vždy plný lidí, lavice nestačily, hodně jich muselo stát. Hospodyně měly svá pevná místa v lavicích, na které jim nikdo nesměl

sednout, chlapi měli svá místa na kůru a dole v zadních lavicích, ostatní stáli, my děti jsme stáli před lavicemi před oltářem, po levé straně chlapi, po pravé straně děvčata. Při „pozdvíhování“ jsme museli klečet. Farář musel umět německy, každou druhou neděli bylo německé kázání. Pamatuji a obdivuji, kolik Břevneckých i Sukolomských chodilo každou neděli do kostela pěšky, ještě kola nebyla. Ve škole náboženství dvakrát týdně bylo povinné, do náboženství chodili i žáci z rodin církve Československé. V první třídě nás měl v náboženství farář Strašák, z toho jsme měli strach, často i fackoval, také byl v dědině politicky nenášenlivý, údajně na žádost občanů byl přeložen na jinou farnost. Přišel farář

Strommer, toho jsme měli rádi, byl náruživý včelař, vyprávěl nám o životě včelíček, také biblické příběhy zajímavě vykládal, byli jsme s ním ve farském sadě podívat na včeličky, na ranných střechkách, ranných hruškách. U fáry byla velká zahrada plná pěkných stromů. Fara měla tehdy asi 6ha pole, jednoho koně, krávy, prasata, drůbež, zkrátka hospodářství, dělali domácí zabíjačky, můj děda tam chodil zabíjet. V neděli kromě ranní a hrubé mše, bylo odpoledne „požeňání“, byla to kratší pobožnost s varhanami. Před každou mší kostelník rozžhavoval dřevěné uhlí, točil dřevovou nádobkou až se uhlí rozžhavovalo, vložilo se do kaditelnice, kněz na uhlí sypal

kadidlo, kostel byl plný typické vůně. Každý kněz musel denně sloužit mši svatou, v sedm hodin farář sloužil mši u hlavního oltáře, kaplani u bočního oltářku svaté Anny, nebo v kapli. Před vánočními svátky v době adventní byly ráno v 6 hodin každý den kromě neděle „roráty“. Musel jsem každý den chodit s dědem v šest do kostela, mrzlo, sněž pod nohama vrzal, zima mně bylo do noh i do celého těla. Pokud si pamatuji, tak nebyly svetry, byly jenom vesty a kabáty. Nejhorší bylo to předčasné vstávání. Na Štědrý den tenkrát „půlnoční“ nebyla, konala se takzvaná „jitřní“ na Boží hod 25. prosince v 5 hodin ráno. Na věži troubili „Narodil se Kristus pán“, zvony zvonily. Při mši housle, klarinet, pěvecký sbor chlapi i ženy. Totéž se opakovalo i na hrubé v 10 hodin, sloužil farář, oba kaplani přísluhovali, všichni ministranti, bylo to slavné. Kostel byl nazdobený vánočními stromky. Betlém s černouškem, ten přilákal všechny děti i malé s rodiči, černoušek děkoval i za vhozený desetihaléf, penízky pěkně přibývaly. Druhý svátek vánoční 26. prosince na Štěpána byly zase mše o 7. hod a v 10 hod. už bez pěveckého sboru. Na Štěpána vandrovaly děvečky. Ty, které zůstávaly „na staré“, to je že i příští rok zůstaly u stejného hospodáře, šly „na svobodu“, to je, že měly placenou dovolenou podle úmluvy, buďto do Nového roku nebo až do „Tří králů“. Pacholci vandrovali druhý den „na Jána“, také měli „svobodu“.

Prvního ledna na Nový rok byla zase slavná mše v 10 hodin s hudbou a s kostelním pěveckým sborem. Kromě dvou mší ráno každou neděli a svátek, bylo v kostele „požehnutí“, byla to kratší pobožnost s varhanami a zpěvem, kněz zvednutou Monstrancí, za zvonění ministrantů rolničkami, požehnal přítomným a ukončil pobožnost.

Po Novém roce následovalo 8 neděl „masopustu“. Pořádaly se plesy, „šibřinky“, maškarní ples, hasičský ples i plesy dalších spolků. Masopust končil „popelční středou“, kdy se konala taneční zábava a před půlnocí se „pochovala basa“. Muzikanti vše se nesenou basou hráli pohřební písničku, obcházeli sál dokola, někteří účastníci ochotni ke každé legraci chodili s nimi, a představovali pláč, zábava končila přesně o půl noci.

Po masopustu následovalo 6 neděl „půstu“, to se nesměly pořádat žádné taneční zábavy. Šestá neděle byla „květná neděle“, v kostele se svítily kočičky, ty se dávaly doma za křížek, za svaté obrazy. Následoval „zelený čtvrtek“, při mši na „gloria“ umlkly varhany i zvony, zpívalo se bez nich až do „bílé soboty“, kdy při mši na gloria začaly varhany hrát

a zvony zvonit. Říkali jsme, že zvony odletěly do Říma. Místo zvonků ministranti měli klapače, party kluků třikrát denně chodili po vesnici „klapat“, což se zachovalo dodnes. Na bílou sobotu odpoledne v půl páté se konala mše „vzkříšení“, po ní se před kaplí posvětil rozdělaný oheň, farář posvětil „paškál“ – byla to nová velká svíce, do které zabodl pět ran Kristových, tato svíce se používá rozžatá při každém křtu a při každém pohřbu. Zároveň se posvětilo dřevo, občané – hospodáři – si přinesli polínka na posvěcení, které doma rozstíпали na třísky, z kterých udělali křížky a zabodnuli je na pole pro dobrou úrodu. Na „bílou sobotu“ se nesmělo dělat nic se dřevem, kromě topení. Po mši „vzkříšení“ se konal průvod s dechovou hudbou a zpěvem, šlo se okolo školy dolů přes „most u Wiedermanů“ po silnici směrem na horní, po „Edinovým mostě“ okolo fary zpátky do kostela. Byla to událost, na které nechyběl žádný občan kromě nemocných, byla to také taková módní přehlídka, na které se každý pochlubil něčím novým oblečením. V průvodu za hudbou šel farář a oba kaplani, nad nimi se nesla „nebesa“, která nesli čtyři mládenci, před nimi vážený občané nesli korouhve a sošky svatých. Velikonoce byly většinou v době nejpilnějších polních prací, setí obilí a cukrovky, často po poledni jsme ještě honem dodělávali nejnужnější práce koňmi před „vzkříšením“, potom už se nesmělo na poli pracovat, až po Velikonocích, byla to taková nepsaná hierarchie, jinak si poškodil pověst v dědině. Po „bílé sobotě“ byla neděle „Boží hod velikonoční“, svátek zmrtvýchvstání Krista, zase slavná mše s hudbou a kostelním sborem, slavné „požehnutí“. My žáci celou neděli jsme drželi stráž u Božího hrobu, po dvou a po hodině stání jsme se střídali.

Za osm neděl byly „svatodušní svátky“, oficiální „seslání ducha svatého“, my jsme to znali jako svátek „božského těla“. To se slavilo velmi okázale. Dnes se to odbude jenom symbolicky, ale v Německu i v Rakousku slaví tyto svátky okázaleji než Velikonoce, u nich je to státní svátek. U nás po mši zase vyšel průvod do dědiny s hudbou. V dědině bylo osm kapliček, čtyři na dolním a čtyři na horním. Jeden rok se šlo na dolní a druhý rok na horní. Průvod na dolní se zastavil u první kapličky na č. 14 u Krestýnů (u Kristů), vpředu šli dva ministranti s křížkem, za nimi my žáci, za námi děvčata jako družičky v bílých pokud možno šatíčkách, každá měla malý ozdobný košíček s natrhanými květy a před farářem před kapličkou je sypaly. V kapličce, před kterou byl vchod ohraničen lipovými ratolestmi,

v kapličce byl nastrojený oltářek se svícny, farář vykonal pobožnost a šlo se ke druhé kapličce u čísla 5, u Rychty, třetí kaplička byla u č. 102 u Krestýnů a čtvrtá byla u Hönigschmiedů č. 92. Příštím rokem se šlo na horní, první kaplička byla u Pírků (dnes Pospíšil) č. 76, dru-há u Šenků č. 72, třetí u Hejných č. 30 a čtvrtá u Grusů č. 26. Dnes existuje jen jedna kaplička u č. 72. Byla to zase slavnost pro celou dědinu. Přes válku to Němci zakázali, po válce se to obnovilo, ale komunisti to znovu zrušili, dnes už kapličky nejsou.

V mezidobí, mezi velikonoce a svatodušními svátky byly ještě takzvané prosební dny za úrodu. Na svatého Marka v šest hodin ráno se vyšlo od kostela okolo dvora za humny, u Čamkova pole byl první oltářek, farář vykonal pobožnost, modlitbu, zazpívalo se a průvodem se šlo k dalšímu oltářku u Filipů. V průvodu jsme šli za křížkem my žáci, za námi žacky, farář a ostatní dospělí. Bylo většinou pěkně, jarní příroda se probouzela, všechno se zelenalo, jarní slunce, rosa. Ke třetímu oltářku jsme prošli Rychtou přes silnici a Lachnitův dvůr za druhé humny, přes Libinskou silnici k oltářku u Filipů, čtvrtý oltářek byl u Brachtlů (Hopšiků), Axmannovým dvorem jsme prošli na silnici a zpět ke kostelu. To se opakovalo tři dny za sebou. Příští rok se šlo na horní. Prošlo se uličkou vedle č. 81 Brachtlova za humny, první oltářek byl u Krestýnů č. 79, druhý u Pírků č. 76, prošlo se dvorem č. 72, na malou stranu přes dvůr č. 30 u Hejných, třetí oltář byl u Hejných, čtvrtý u Grusů, odtud ke kostelu. Pamatuji, že jednou první oltářek byl u Pírků, druhý u Housírků č. 66, prošlo se dvorem Brachtlovým č. 63, po mostě na malou stranu a dvorem Dubových č. 42 za humny, třetí oltářek byl u Hejných č. 38, čtvrtý u Grusů 26. Většinou bylo už pěkné jarní počasí, sluníčko vycházelo nad obzor, osení se pěkně zelenalo i stromy už byly čerstvě olistěné, karlátky byly plné chroustů, když se chrousti neotřesli, sežrali strom dokola, zajímavé bylo, že chrousti napadali jen švestkové stromy, na jabloních ani hruškách neškodili, v lese byli jen na dubech. Po setmění začali chrousti létat, naše zábava byla je srážet ve vzduchu, lítalo jich spousta, ale jen několik dnů, potom samičky nasadily do země vajíčka, ze kterých se vylíhly larvy zvané ponravy, ty žily v zemi 4 roky, čtvrtým rokem byl z nich chroust. Ponravy velmi škodily na mladých rostlinkách řepy. Dnes nejsou ani chrousti, ani ponravy, používání herbicidů a insekticidů a hluboká orba jich zlikvidovala.

Pokračování v některém s dalších čísel ŠN

Ze střeleckého sportu

- 7. dubna 2007 *střelecká soutěž „O vévodův klíč“ - Hradec nad Moravicí z pistole:*
- Sportovní pistole 30+30 ran – **Pavel Berka** výborným výkonem 583 body získal **1. místo**
- Libovolná pistole 60 ran - **Pavel Berka** zvítězil nástřelem 529 bodů
- 20. dubna 2007 *Jarní cena Dukly Plzeň Tomáš Bartoněk:*
- Libovolná malorážka 60 ran leže 593 bodů **5. místo**
LM 3x20 ran 579 bodů **2. místo**
- 21. dubna 2007 *Jarní cena Loučné na střelnici v Temenici z pistole:*
- Sportovní pistole 30+30 ran – **Pavel Berka** obsadil výkonem 563 body pěkné **2. místo**
- 27. až 29. dubna 2007 – **1. kolo Českého poháru v Brně - Tomáš Bartoněk**
- pátek - libovolná malorážka 3x40 ran – 1158 bodů, finále 93,7 bodu – **1. místo**

- sobota – libovolná malorážka 60 ran leže – 594 body finále 101,5 bodu **3. místo**, vzd. puška 40 ran 590 bodů – finále 104,6 bodů **2. místo**
- neděle – libovolná malorážka 3x40 ran – 1158 bodů – **1. místo**
- 29. dubna 2007 – **1. kolo Šumperské ligy mládeže na střelnici v Temenici:**
- vzduchovka 30 ran do 12 let:
4. Tomáš Chudý 276 bodů,
5. Richter David 259 bodů
- vzduchovka 30 ran do 14 let:
1. místo si vybojoval Tomáš Hejný výkonem 286 bodů
- vzduchovka 40 ran stoje:
méně se dařilo **Romanu Hejnému** s 272 body na **4. místě**

Střelecký kroužek při ZŠ uspořádal 18. a 20. dubna 2007 zábavnou střeleckou soutěž. Střílelo se na terč, na figuru s kruhy a na padací figury ve čtyřech kategoriích:

- § *plynovky:* 1. Hejný Roman 319 bodů, 2. Blumtritt Michal 318 bodů, 3. Hejný Daniel 313 bodů,
- § *zlamovačky bez opory:* 1. Kamler David 268 bodů, 2. Kyselý Mirek 264 body
- § *zlamovačky s oporou 3. třída:* 1. Dobrozemský Luděk 279 bodů, 2. Dostál Tomáš 265 bodů, 3. Šerík Martin 261 bod
- § *zlam. s oporou starší :* 1. Kyselý Petr 277 bodů, 2. Kolář Martin 270 bodů, 3. Bartoněk Zdeněk 264 body

Miloslav Makas

Kopaná SK Šumvald – jaro zahájeno

Muži A: Před zahájením jarní části došlo k několika změnám v kádru a také ve vedení mužstva. Několikaleté úspěšné vedení týmu ukončil trenér J. Bartoněk. Navždy bude spojen s postupy z III. třídy do I.A. třídy v letech 2000 – 2002 a vítězstvím v I.A. třídě v roce 2006. Novým trenérem se stal Vladislav Hrubý. Z mužstva odešli: M. Šenk – přestup do Troubelic, M. Kolda – hostování Oskava. Tým posílili: J. Valenta (brankář) – hostování z Uničova, O. Jenáček – návrat z hostování v Oskavě.

Již první zápasy naznačily, že boj o záchranu bude náročný. Zisk 6 bodů ze 4 zápasů naznačil, že tým má svou kvalitu. Tu jsme ukázali s vedoucím týmem Litovlí. Soupeř se nedokázal prosadit a ve snaze o zvrát otevřel hru a mohl inkasovat ještě větší příděl. Obrovské šance neproměnili Čelůstka a Fiala. Bohužel jsme nanavázali na tento výkon v Bělkovicích. Laciné góly po hrubých chybách brankáře a obrany nás položily a po třetí brance jsme již rezignovali. Jasně vítězství s Vikýřovicemi (vedli jsme 4 : 1 a mohli přidat další branky) jsme si v závěru nedůslednou a nepřesnou hrou velmi zkomplikovali. Při obrovské vyrovnanosti dolní poloviny tabulky bude v závěru rozhodovat každý bod.

8. 4.	Haňovice	- Šumvald	2 : 1	(Čelůstka)
15. 4.	Šumvald	- Litovel	2 : 0	(Čelůstka, Fiala)
21. 4.	Bělkovice	- Šumvald	5 : 0	
29. 4.	Šumvald	- Vikýřovice	4 : 3	(Fiala 2, Mencl 1, Nerušil 1)

Muži B: Také béčko potřebuje každý bod. Podařilo se je získat až ve čtvrtém utkání – doma s Mladějovicemi.

8. 4.	Náměšř n.H. B	- Šumvald	4 : 0	
14. 4.	Šumvald	- Přáslavice	0 : 2	
21. 4.	Nedvězí	- Šumvald	2 : 1	(Straka)
28. 4.	Šumvald	- Mladějovice	2 : 1	(Petřík, Nerušil)

Dorost: Dorostenci odehráli solidní zápasy. Především otáčeli nepříznivý stav doma s Horkou, což se jim nakonec nepodařilo.

8. 4.	Dolany	- Šumvald	2 : 0	
21. 4.	Bělkovice	- Šumvald	0 : 0	
29. 4.	Šumvald	- Horka	2 : 3	(Galas, Krestýn)

Mladší žáci: Chlapci sice prohráli s Chomoutovem, jinak ale nadělují soupeřům spoustu branek.

8. 4.	Tršice	- Šumvald	0 : 10	(Brada 3, Z. Bartoněk 2, Zavadil 2, D. Hejný 1, Kyselý 1, Cigánek 1)
15. 4.	Šumvald	- Chomoutov	0 : 4	
22. 4.	Slatinice	- Šumvald	2 : 2	(Hejný, Brada)
29. 4.	Šumvald	- Dub n.M.	9 : 0	(Skalník 3, Brada 3, Hejný 2, Zavadil)

Benjamínci: V druhé fázi soutěže jsme byli nalosováni do finálové skupiny C. Našimi soupeři jsou tradiční fotbalové oddíly Sigma B, Štěpánov, Černovír a Grygov. Již první turnaj na Sigmě Olomouc (28. 4.) naznačil, že se soupeři můžeme držet krok.

Výsledky:

Šumvald	- Štěpánov	1 : 1
Šumvald	- Černovír	1 : 3
Šumvald	- Sigma B	1 : 6
Šumvald	- Grygov	3 : 0

Pořadí: 1. Sigma, 2. Černovír, 3. Štěpánov, 4. Šumvald, 5. Grygov

Střelci: D. Kamler 4, Z. Bartoněk 1, M. Kolář 1

Mgr. Ladislav Vyhnálek

Bezpečnost při distribuci zemního plynu

Distribuce zemního plynu zahrnuje soubor činností, které distributor zemního plynu provádí v souladu s platnou legislativou pro zajištění bezpečné dodávky zemního plynu konečným zákazníkům.

**SEVEROMORAVSKÉ SDRUŽENÍ
PRO ZEMNÍ PLYN**

V prvé řadě jsou to **preventivní činnosti** zajišťované ve stanovených lhůtách, jejichž rozsah je přesně definován zejména v technických normách a technických pravidlech. Především se jedná o pravidelné inspekční činnosti, ke kterým patří kontrola trasy plynovodů a přípojek, kontrola ochranných pásem, kontrola těsnosti, kontrola umístění vizuálních značek, orientačních sloupků a identifikačních tabulek či provozní revize.

Mezi významné preventivní činnosti zajišťované z hlediska bezpečnosti patří také tzv. **odorizace zemního plynu**. Odorizací nazýváme přidávání chemické látky (odorantu) do zemního plynu v předepsaném množství a rozsahu. Odorant je nejedovatá organická sloučenina, která již v malém množství dodává zemnímu plynu charakteristický, nezaměnitelný zápach, a tím ho „odhaluje“ a identifikuje v okolní atmosféře (ve vzduchu). Tento zápach má za cíl vyvolat obrannou reakci a donutit tak osoby opustit „zamóžený“ prostor.

Drtivá většina úniků, které se v rámci výjezdů pohotovostní a poruchové služby Severomoravské plynárenské, a.s., (telefonní číslo 1239) řeší, se týkají hlášených úniků s koncentrací výrazně pod spodní mezí výbušnosti.

Z „plynárenského“ hlediska je ale každý únik považován za potenciální nebezpečí, protože v sobě zpravidla skrývá technický problém a tedy odchylku od bezpečného provozu zařízení všech plynárenských kategorií. Občané by proto neměli váhat s nahlášením někdy i jen podezření na možný únik zemního plynu na poruchovou linku Severomoravské plynárenské, a.s. tel. č. 1239 a přenechat jeho řešení specialistům z distribuční společnosti.

SMP Severomoravská
plynárenská

Vážení zákazníci,
vaše požadavky v záležitostech spojených s odběrem zemního plynu
a jeho vyúčtováním vám rádi pomůžeme řešit na

**novém telefonním čísle Zákaznické linky
skupiny RWE 840 11 33 55.**

Volat můžete v pracovní dny od 7 do 17 hod.,
vždy za cenu místního hovoru.

Nové číslo Zákaznické linky nahrazuje dosud používané číslo
840 111 115.

RWE - Váš spolehlivý dodavatel zemního plynu

Pohotovostní linka SMP 1239
(nonstop, pouze v případě poruchy)

www.rwe-smp.cz

Šumvaldské noviny vydává Obecní úřad v Šumvaldě nákladem 300 výtisků. Vydávání povoleno pod. č. MK ČR E 12535.

Příspěvky odevzdávejte vždy nejpozději k 25. dni v měsíci na Obecní úřad v Šumvaldě.

Redakce ŠN, Obecní úřad, 783 85 Šumvald 17, www.sumvald.cz / e.mail: redakceSN@seznam.cz